

Kiếp dã tràng

BLUE HAWAI

Chiều vàng vương gót mỗi ta dừng chân phiêu du. Lặng nghe ón
(Một mình ta đứng...) nhìn mỗi tình duyên tan theo ngàn con sóng

gọi ngọt ngào . Hàng dờ nghiêng bóng ru nhau thì thào lời âu
gào bạc đầu . Nhẹ xô lên dấu chân ghi cuộc tình nhòa trên

yếm. Dịu nhẹ đôi cánh mềm rã rời, đàn chim bé nhỏ ngập
cát. Lòng người nghe đã chợt lạc loài trên thân dã tràng tử

ngừng, nhẹ nương gió đưa về khoang trời cũ. Một mình ta đứng..
phận hoài công trắng năm se cát biển...

Đông. Thời gian như ngừng trôi giữa chiều tàn tạ. Thăm gọi tên người

đã vắng xa phương trời. Cuộc tình như con lốc mang theo hồn

người vào trùng dương khép kín u mê ngàn đời tình người đâu có

thấu cho ta thân mang kiếp đã trăng đêm đời se to

duyên trên bãi cát vàng hã huyền. Chợt nghe lớp sóng xô

lên đời mình niềm cay đắng. Cuộc tình trên thảng ngày muộn phiền

còn in vết hằn đời mình. Người ơi hãy ru hồn ta ngủ quên
(Trùng dương hãy chôn tình ta vùi quên)